

(สำเนา)

รับที่ ๒๗/๒๕๕๙ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กระทู้ถามทั่วไปที่ ๐๒๗

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมสถานบริการให้เป็นไปตามกฎหมาย

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยช่วงเวลาที่ผ่านมามีข่าวสารที่อยู่ในความสนใจของประชาชนถูกนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่ข่าวที่ได้รับความสนใจจนเป็นกระแสสังคมในขณะนี้ คงจะเป็นข่าวการทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายบุตรชายของนายทหารระดับนายพลท่านหนึ่ง โดยเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานบริการ ชื่อ “มาลินสกาย” ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งขณะนี้คืออยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่สิ่งที่น่าสนใจ คือ การเปิดดำเนินการของสถานบริการแห่งนี้ พบว่า เป็นสถานบริการที่เปิดบริการขายสุรา อยู่ใกล้สถานศึกษา มีลักษณะการต่อเติมอาคารผิดแบบไปจากที่ขออนุญาตเอาไว้ อีกทั้งเมื่อเดือน สิงหาคม ปี ๒๕๕๘ ยังเคยถูกเจ้าหน้าที่ชุดเฉพาะกิจของกระทรวงมหาดไทย เข้าจับกุมและสั่งปิดร้าน ซึ่งคดียังฟ้องร้องกันอยู่ที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ แต่ผู้ประกอบการก็ยังมาเปิดสถานบริการดังกล่าวใหม่อีก จากข้อเท็จจริงที่เปิดเผยออกมาทำให้ทราบว่าเป็นปัญหาการเปิดสถานบริการขายสุราในพื้นที่ต้องห้ามยังคงมีอยู่ไม่ว่าจะในกรุงเทพมหานคร หรือพื้นที่ต่างจังหวัด และแม้ว่าจะมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมการเปิดสถานบริการหลายฉบับก็ตาม ทั้งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบกับ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา การแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิด ให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ และที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ตลอดจนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำหนด สถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และระเบียบกรมสรรพสามิต ว่าด้วยการปฏิบัติงานออกใบอนุญาตขายสุรา พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่มาตรการทางกฎหมายเหล่านี้อาจจะไม่เพียงพอ หากยังมีการปล่อยปละละเลยจากเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากการเพิกเฉยของผู้บังคับใช้กฎหมาย และการตั้งใจฝ่าฝืนของผู้ขออนุญาต ดังนั้น รัฐบาลจะต้องหาแนวทางให้ผู้ขออนุญาตเปิดสถานบริการได้เข้าใจกฎหมายและดำเนินการอยู่ในกรอบ ที่จะไม่เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม พร้อมทั้งต้องตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ละเลย ในการบังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวดขึ้น ผลักดันให้เยาวชนและสังคมทุกภาคส่วนตระหนักถึงความ รับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยการสร้างจิตสำนึกร่วมกัน เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ อย่างยั่งยืนในอนาคต จึงขอเรียนถามว่า

๑. บทบัญญัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้ควบคุมการเปิดสถานบริการ เช่น พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และระเบียบกรมสรรพสามิต กฎหมายเหล่านี้เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร และยังจำเป็นต้องมีมาตรการเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนให้การควบคุมบรรลุผลสำเร็จมากกว่าปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

๒. แนวทางการแก้ปัญหาด้วยวิธีการจัด “โซนนิ่ง” เป็นวิธีการที่วิธีการหนึ่งในการจำกัดการเข้าถึงสถานบริการ โดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องมักจะบัญญัติห้ามของการตั้งสถานบริการไว้ว่าต้องไม่ตั้งใกล้ชิดหรืออยู่ในบริเวณวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สถานศึกษา โรงพยาบาล หอพัก หรือแม้กระทั่งจะต้องไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญได้ ดังนั้น รัฐบาลจะมีนโยบายในการจัดระบบ “โซนนิ่ง” ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดให้ชัดเจนขึ้นมากกว่าเดิม โดยจะกำหนดให้พื้นที่ใดสามารถเปิดสถานบริการได้ และพื้นที่บริเวณใดต้องห้ามเปิดสถานบริการอย่างเด็ดขาดหรือไม่ อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ

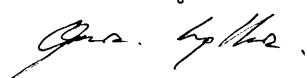
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานุรักษ์

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)

สมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายอัมฤทธิ์ เกตุแก้ว)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักการประชุม

เสถียร /พิมพ์

วิไล /ทาน